

UZASADNIENIE

M. M. został oskarżony o to, że w dniu 18 października 2015 roku, około godziny 12: 55 w miejscowości D. , na drodze wojewódzkiej numer (...) powiat O. , woj. (...) , będąc w stanie nietrzeźwości (1.97 promila alkoholu etylowego we krwi) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki B. o nr rejestracyjnych (...) w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do dnia 12 czerwca 2019 roku, orzeczonego w związku ze skazaniem go prawomocnym wyrokiem w sprawie VI K 238/09 z dnia 5 czerwca 2009 roku przez Sąd Rejonowy w Opocznie, tj. **o czyn z art. 178 a par. 4 kk.**

Sąd Rejonowy w Opocznie wyrokiem z dnia 08 listopada 2016 roku w sprawie II K 195/16 uznał oskarżonego M. M. za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- na podstawie art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;
- na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10. 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty i kwotę 524,26 złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Apelacja wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 3 i 4 kpk i zarzuciła:

- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 69 § 4 kk poprzez jego niezastosowanie i art art. 53 § 2 kk poprzez nieodpowiednie jego zastosowanie;
- rażącą niewspółmierność kary, wyrażającą się w wymierzeniu oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowania w niniejszej sprawie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie jest zasadna.

W realiach przedmiotowej sprawy nie jest możliwe przychylenie się do wniosku apelującego i złagodzenie kary wymierzonej oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem, poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Analiza przepisu art. 69 § 1 kk wyraźnie wskazuje, że sąd może zawiesić warunkowo wykonanie kary pozbawienia wolności jeżeli sprawca w czasie popełnienia czynu nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie, gdyż jak wskazuje karta karna oskarżonego (karta 11) i odpis wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie w sprawie II K 238/19 (karta 14) wymieniony w chwili popełnienia czynu zarzucanego mu w przedmiotowej sprawie był już skazany prawomocnie na karę pozbawienia wolności.

W tej sytuacji rozważania co do tego, czy wobec podsądnego zachodzi szczególny wypadek, o którym mowa w art. 69 § 4 kk, są bezprzedmiotowe, gdyż wymieniony nie spełnia warunku o charakterze formalnym w postaci braku skazania na karę pozbawienia wolności w czasie popełnienia nowego, rozpoznawanego w danej chwili przestępstwa.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania odwoławczego stanowiły przepisy wskazane w części dyspozytywnej wyroku.